

מודעות עצמית על פי הקבלה · שיעור ראשון: כח המוח

המחשב שנתן לנו הבורא

שיעור 1 מתוך 10 בקורס מודעות עצמית על פי הקבלה. הסרטון המלא, ומתחתיו השיעור כתוב ומעובד לקריאה.

על פסגת האורסטט ובלב ריק

אנחנו יוצאים לדרך חדשה. בעשרה מפגשים נלמד יחד מודעות עצמית על פי הקבלה, ונקיף נושא עמוק מאוד שבעזרת ה' יכול לשנות את כל ההרגשה ואת כל צורת החיים שלנו. השיעור הראשון נקרא כוח המוח, והוא השער לכל השיעורים שיבואו אחריו.

כולנו עומדים נפעמים מול תגליות המדע. מה שמוח האדם לא יכול היה לשער אפילו בדמיונו לפני אלף שנה, הוא היום חלק פשוט מחיינו. מימי ארכימדס וניוטון ועד אחרוני הממציאים של דורנו, האנושות צברה עושר חומרי מבהיל. הגלגל, הנורה, מכונת הכביסה, המיקרוגל, הכל בכפתור והכל בשלט רחוק. כמעט אין צורך לזוז מן הכורסה. הגענו לפסגת האורסטט של החומר.

והרי כל הרעיון של העושר הזה היה לתת לנו שלוה, רוגע, נחת ושמחת חיים פשוטה. למרבה הצער קרה ההפך. הגענו לנקודה פרדוקסלית: החומר הצטבר, והעושר האמיתי, העושר של הלב, התרחק מאיתנו.

הסיבה פשוטה. החומר יכול לתת לאדם חיים נוחים יותר. מי שנוסע במכונית חדשה עשרות קילומטרים ביום, נוסע בנוחות גדולה ממי שנוסע במכונית ישנה. אבל הנוחות הזאת משרתת את הגוף. אהבה, רוגע, שלוה ושמחה הם עניינים של הנפש, עניינים של הנשמה, ואין שום קשר ישיר בינם לבין החומר. בקורס הזה נלמד כיצד פועלת המערכת הפנימית, וכיצד אפשר להשתלט עליה.

למה לא נהנית מעולמי

כל אחד מאיתנו מסכים שהכוח האינסופי שברא את העולם, שיצר את הגלקסיות, את השמש והירח, את כדור הארץ על כל חוקיו, לא ברא את כל זה כדי שיבוא האדם, בחיר הבריאה, ויעבור את חייו בסבל.

חז"ל אמרו דבר מפליא: "עתיד אדם ליתן דין וחשבון על כל מה שראת עינו ולא אכל" (ירושלמי קידושין ד, יב). האדם יידרש לתת חשבון על ההנאות הכשרות שהזדמנו לו והוא ויתר עליהן. מכאן שחלק מן הרצון האלוקי בבריאה הוא שנהנה מן החיים. ואם כך, צריך לברר לאן נעלם העושר הפנימי הזה והיכן הוא מסתתר.

עץ הדעת והדרך חזרה

נתחיל מבראשית. בתחילת הבריאה עמדו אדם וחוה בגן עדן, וגן העדן מקפל בתוכו את כל העושר שאנחנו מחפשים היום. ואז בא הציווי: "מכל עץ הגן אכל תאכל, ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, כי ביום אכלך ממנו מות תמות" (בראשית ב, טז, יז).

ברור שאין כאן רק פרי מסוים שנאכל. על פרי לא מחריבים עולם. רבותינו מלמדים שהאכילה מעץ הדעת רומזת לחשיפה של האדם בפני משהו שהיה עד אז מחוצה לו. לפני החטא היה בדעתם של אדם וחוה רק טוב, וזה גן העדן. ברגע שאכלו, הרכיבו את הטוב עם הרע, ומאז נחשפנו לצד השלילי שבעולם. בעקבות זה גורשנו מן הגן, ועלינו להתמודד עם המצב עד ביאת גואל צדק, שאז נשוב אל מצב גן העדן.

ועכשיו לב הדברים. ככל שנשכיל לברר בתוך הדעת שלנו את הטוב מתוך הרע, כך נזכה כבר כאן, בעולם הזה שאחרי הגירוש, למידה של גן עדן. כל בירור של טוב מתוך רע בדעת הוא צעד בדרך חזרה אל הגן.

חכמה שאינה שלנו

גויסו טובי המוחות כדי לפתור את התעלומה הזאת. מזיגמונד פרויד, אבי הפסיכולוגיה המודרנית, דרך קרל יונג וויקטור פרנקל ועד רבים אחרים. מי שנכנס לחנות ספרים מוצא מדפים שלמים, וכל ספר מתיימר להציע פתרון לפרדוקס הגדול של דורנו. ובכל זאת השלווה וגן העדן נשארו רחוקים מאיתנו.

כאן ההבדל המהותי בין הפסיכולוגיה המקובלת לבין הדרך שנלמד בקורס הזה. אינני בא להשתמש כאן בחכמה שלי או בניסיון שלי עם בני אדם. אנחנו כפופים למערכת שמימית של ספירות, שחשף בפנינו רבי שמעון בר יוחאי, ושגילה אחריו האר"י הקדוש, רבי יצחק לוריא אשכנזי, שחי לפני קרוב לחמש מאות שנה, ועל פי המסורת למד תורה מפי אליהו הנביא. הגילויים שנלמד כאן הם גילויים שמימיים. ודאי שנשתמש גם בפסיכולוגיה המודרנית, אבל רק במה שתואם את מה שגילתה הקבלה. מה שאינו תואם, אנחנו מניחים בצד.

נשמה, רוח ונפש

המקובלים מגלים שהאדם מורכב משלושה רבדים. הנשמה שוכנת במוח, הרוח שוכנת בלב, והנפש שוכנת בכבד. בעולם התאזרח הרגל לקרוא לכל התוכן הפנימי של האדם בשם אחד, נשמה. בכללות אפשר לומר כך, אבל באמת מדובר בשלוש מערכות שונות.

הנשמה שבמוח היא מרכז ההחלטות, הכוח המניע של כל המערכת. שם יושבים הרעיון, האידיאל, הרצון והכיסופים.

הרוח שבלב היא עולם הרגשות: אהבה ושנאה, קנאה ונטירה, שלווה ורוגע, חרדה ופחד. כשאנחנו אומרים לב שמח, איננו מדברים על המשאבה שמזרימה דם לכל חלקי הגוף. הכוונה לרוח ששורה בתוך הלב.

הנפש, שהמקובלים קוראים לה הנפש הבהמית, משכנה בכבד. היא הצמודה ביותר לגוף, והיא מחיה אותו.

ועכשיו שימו לב היטב. כל הקורס הזה נמצא למעלה, בנשמה, במוח. כשנשתלט על צומת ההחלטות, הנשמה תשלט על הלב, ואנחנו נחליט איך להרגיש. משם זה יורד אל הנפש ואל הגוף. בעל התניא כותב שזה טבע הבריאה: "המוח שליט על הלב בתולדתו וטבע יצירתו", ומפרש: "שכל אדם יכול ברצונו שבמוחו להתאפק ולמשול ברוח תאותו שבלבו" (תניא פרק יב). זה כוח המוח. הוא נטוע בכל אדם מלידתו, וצריך רק ללמוד להפעיל אותו.

שנאים של אור

המקובלים מגלים שהכוח האינסופי שנקרא אלוקים, כביכול לא יכול היה לברוא את העולם ישירות. מדובר בעוצמה שאין מילים לתאר אותה, והוא היה צריך לברוא דבר מוגבל ומתוחם. מסביר האר"י שהקדוש ברוך הוא ברא כלים שדרכם עובר אור אין סוף ברוך הוא, והכלים האלה פועלים כמין שנאים.

להבדיל אלף אלפי הבדלות, כך עושים בחשמל. בקיר זורם מתח גבוה, ואני רוצה להפעיל מכשיר קטן של כמה וולט בלבד. אני מחבר שנאי שמקטין את הזרם, והמכשיר פועל. בלי השנאי, ריבוי הזרם היה שורף את המכשיר. בקבלה זה נקרא שבירת הכלים.

אבל הספירות אינן רק שנאים. גם בחשמל, את אותו זרם עצמו אנחנו מכניסים למזגן, למקרר ולנורה, וכל כלי מוציא ממנו דבר אחר. כך כל ספירה היא מצד אחד שנאי שמקטין את האור, ומצד שני צורת הנהגה מיוחדת שבה מנהיג הקדוש ברוך הוא את עולמו.

הספירות מתחלקות לשלוש קומות, כמו שהאדם מחולק לנשמה, רוח ונפש. הקומה הראשונה נקראת בספרי הקבלה ג"ר, שלוש ראשונות: חכמה, בינה ודעת. יש גם ספירת הכתר, ומושג ידוע בקבלה הוא שהכתר והדעת מתחלפים זה בזה, ובשיעור הזה נתמקד בחכמה, בינה ודעת. הן הראש. אחריהן מתחיל הגוף: חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד ומלכות.

ומבשרי אחזה אלוה

כתוב בתורה: "ויברא אלוקים את האדם בצלמו, בצלם אלוקים ברא אתו" (בראשית א, כז). הדבר נראה תמוה, שהרי אנו אומרים בכל יום על הקדוש ברוך הוא "אין לו דמות הגוף ואינו גוף" (פיוט יגדל). מסבירים המקובלים שהאדם נברא בצלם הכלים שדרכם עובר אור אין סוף, בצלם עשר הספירות.

כך כתוב בתיקוני זוהר, בפתח אליהו: "חסד דרועא ימינא, גבורה דרועא שמאלא, תפארת גופא, נצח והוד תרין שוקין" (תיקוני זוהר, הקדמה שניה, יז, א). החסד הוא היד הימנית, הגבורה היד השמאלית, התפארת מרכז הגוף, ונצח והוד הן שתי הרגליים. מערכת הספירות תואמת בדיוק את מבנה האדם, ועל כך אמר איוב: "ומבשרי אחזה אלוה" (איוב יט, כו). מתוך הגוף שלי אני יכול להתבונן באלוקות.

והקדוש ברוך הוא אף חתם את שמו על האדם. המקובלים מלמדים שצורת האדם רשומה בשם הוי"ה: הראש כצורת הוי"ד, הגוף הזקוף כצורת הוי"ו, ושתי הידיים, שבכל אחת מהן חמש אצבעות, כנגד שתי ההי"ן שבשם, שמספרן חמש. עשר האצבעות עצמן הן כנגד עשר הספירות, כלשון ספר יצירה: "עשר ספירות בלימה מספר עשר אצבעות חמש כנגד חמש" (ספר יצירה א, ג).

המקובלים מכנים את העולם שלנו אספקלריא, כלומר מראה, של העולמות העליונים. ומכאן גילוי מדהים: מה שנעשה אצלנו בספירות פועל כנגדו בעולמות העליונים. כשאני מפעיל ספירה מסוימת כאן למטה, הספירה שכנגדה למעלה מאירה ומשפיעה שפע. זה היסוד הגדול שבזוהר הקדוש, שההתעוררות מלמטה מעוררת את ההתעוררות מלמעלה.

תן דעתך

בעצם, כל הקורס הזה הוא השתלטות על ספירת הדעת. המקובלים מגלים שגם הדעת מורכבת מימין ומשמאל. הצד הימני הוא חסדים, והצד השמאלי הוא גבורות. התפקיד של הדעת הוא להזרים חסדים וגבורות במידה הנכונה אל שאר הספירות. כשהגבורות מתגברות, מה שיורד דרך היסוד והמלכות אל העולם הם דברים שליליים. וכשהחיובי מוזרם כראוי, אנחנו רואים כאן בעולם דברים טובים.

חז"ל אמרו: "דעה קניית מה חסרת, דעה חסרת מה קניית" (ויקרא רבה א, ו). מי שקנה דעת, יש לו הכל. מי שחסר דעת, אין בידו כלום.

הקדוש ברוך הוא מסר בידי האדם שליטה רחבה על העולם. כך נאמר לאדם הראשון: "ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ" (בראשית א, כח). ומספר המדרש שבשעה שברא הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון, נטלו והחזירו על כל אילני גן עדן ואמר לו: "ראה מעשי כמה נאים ומשבחין הן, וכל מה שבראתי בשבילך בראתי, תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי" (קהלת רבה ז, יג). הדגש הוא על המילים תן דעתך. השתמש נכון בדעת. ואחרי שאכל האדם מעץ הדעת וערבב טוב ורע, הציווי הזה נעשה כפול ומכופל.

כוחה של הדעת עצום לשני הכיוונים. תורת היחסות של אלברט איינשטיין לימדה את העולם שחומר ואנרגיה הם שני פנים של מציאות אחת, ומן ההבנה הזאת נפתחה הדרך שהובילה בסופו של דבר אל פצצת האטום, שנבנתה בהנהגתו של רוברט אופנהיימר. אותה חכמה ממש יכולה להאיר את העולם, ויכולה להחריב אותו.

כשאנחנו מדברים על דעת, אנחנו מדברים על בניין עולם או על הרס עולם. וכך גם באדם הפרטי: בניין של אדם או הרס של אדם, דיכאון ומרה שחורה, או שלווה, נחת ושמחה.

שום דבר אינו מתחיל ונגמר בראש. מה שמקבלים בדעת מתבטא בספירת התפארת, בלב, שנמצא בגוף מתחת לדעת. מה שהזרמנו בדעת, התוצאות הישירות שלו יהיו בלב. אפשר לקפל את כל הקורס במשפט אחד: משתלטים על הדעת, מגבירים בה את הצד החיובי, מורידים אותו אל הלב, מרכז הרגשות, ומשם אל העשייה בפועל.

פס הייצור של הפחד

הגמרא מספרת (ברכות ס, א) על יהודה בר נתן שהלך אחרי רב המנונא, ונאנח. אמר לו רב המנונא: "יסורים בעי ההוא גברא לאתויי אנפשיה", כלומר האיש הזה מבקש להביא על עצמו יסורים, שהרי כתוב "כי פחד פחדתי ויאתיני, ואשר יגרתי יבא לי" (איוב ג, כה). ובאותו מקום מסופר על תלמיד שהלך אחרי רבי ישמעאל ברבי יוסי בשוק של ציון, וראה אותו רבי ישמעאל מפחד. אמר לו: "חטאה את", ולמד זאת מן הפסוק "פחדו בציון חטאים".

לכאורה אין שום חטא בכך שאדם מפחד, וכאן בדיוק אנחנו רואים כיצד המערכת עובדת. רגשות אינם נוצרים בפתאומיות, יש להם פס ייצור. חכמה ובינה, כוח המחשבה, מייצרות את הסיבה להגביר את הגבורות בדעת בעניין מסוים. משם יש הקרנה אל הגוף. כשאדם כבר נמצא בפחד, הדבר אינו רק במוח. הוא ירד אל מערכת הרגשות, הלב דופק מהר, זרימת הדם משתנה. וכשזה ירד אל הגוף, אל היסוד והמלכות, זה יורד אל העולם. זה מה שאמר לו רב המנונא: אתה מייצר לעצמך יסורים. כשאחוז הגבורות בדעת שלך עלה, אתה מוריד לעולם דברים קשים.

הרב יצחק גינזבורג מלמד שפנימיותה של ספירת הגבורה היא יראה. כשהיראה מופנית אל הקדוש ברוך הוא, היא כוח קדוש שמעמיד את האדם על משמרתו. וכשהיא יורדת אל ענייני העולם בלי דעת, היא הופכת לפחד ולחרדה. ולא בכדי השיבה הגמרא בשני הסיפורים שהפסוק "אשרי אדם מפחד תמיד" (משלי כח, יד) נאמר על דברי תורה. זו היראה במקומה הנכון.

ואותו חוק בדיוק פועל בצד החיובי. כשנחשוב טוב ונפעל טוב, נוריד אל הלב דברים טובים, וממילא נרגיש טוב.

שם הוא כולו

שגור בשם הבעל שם טוב הקדוש שבמקום שמחשבתו של אדם, שם הוא כולו. כשמחשבתו של אדם מונחת במציאות מסוימת, כל מהותו הפנימית נמצאת שם, וכל ההזרמה מן הספירות תבוא מאותו מקום. מי שנמצא בשלילה מוריד שלילה, ומי שנמצא בחיוב מוריד חיוב.

עד כדי כך גילה לנו רבי נחמן מברסלב, מגדולי חכמי הנפש שקמו לעם ישראל, שתורתו פזורה היום בכל רחבי העולם: "וכל החולאת הבאין על האדם, כלם באין רק מקלקול השמחה" (ליקוטי מוהר"ן תנינא, כד). ומיד הוא מוסיף שגם חכמי הרופאים האריכו בזה, ושהשמחה היא רפואה גדולה. גם הרפואה של ימינו מכירה בהשפעה העמוקה שיש למצב הנפשי על בריאות הגוף. בשיעור מיוחד נראה כיצד מחשבה שלילית שמוזרמת אל הלב יוצרת עומס על הנפש, ובסופו של דבר הוא פורץ אל הגוף. העבודה הפנימית הזאת באה לצד הרפואה ולצד הטיפול שהרופאים נותנים, ואינה באה במקומם. אבל כדאי שנדע כמה כוח מונח בידינו.

הצמח צדק מלויבאוויטש טבע את המשפט הידוע: תחשוב טוב, יהיה טוב. הרבי מלויבאוויטש זכר צדיק וקדוש לברכה הרבה לחזור עליו, והקפיד מאוד על לשונו שלא תצא ממנה מילה שלילית. ידוע שנהג לקרוא לבית החולים בית רפואה. בשיעור נפרד נלמד על טוהר המילה וכוחה.

וזו מה שכותב בעל התניא, שלנפש האלוקית יש שלושה לבושים: "שהם מחשבה דבור ומעשה" (תניא פרק ד). הסדר מדויק. המחשבה ראשונה, ואחריה הדיבור והמעשה.

חוקים ברוח

כאן עולה שאלה, ונשיב עליה כבר עכשיו כדי שתלווה אותנו בבהירות לאורך כל הקורס. אדם מאמין עשוי לחשוב שלפי הדברים האלה אנחנו כמעט שליטים יחידים במערכת. אנחנו שולטים בדעת, משפיעים על הספירות בעולמות העליונים, מורידים טוב או רע, מייצרים צרה או ישועה, ולכאורה לא נשאר מקום לבורא העולם שאנחנו תלויים בו.

התשובה פשוטה. הקדוש ברוך הוא ברא חוקים בחומר. אם אדם רשע ירתיח מים, הם ירתחו. חוק הכלים השלובים יחול גם עליו, וכל חוקי הפיזיקה פועלים עליו בדיוק כמו על כל אדם. ורבותינו מלמדים שכשם שברא

הקדוש ברוך הוא חוקים בחומר, כך ברא חוקים ברוח. וזה החוק המרכזי של הרוח שעליו דיברנו: מערכת הספירות. כך ברא את עולמו, והוא שקבע את החוקים.

על כך שנינו: "במדה שאדם מודד, בה מודדין לו" (משנה סוטה א, ז). המילה מידה היא כינוי לספירה, ולכן הספירות נקראות גם מידות. כשאדם מתנהג עם ילדיו, עם משפחתו ועם עצמו בגבורות, דן את כולם לכף חובה ומדבר תמיד על חסרונות העולם, הוא מחובר לספירת הגבורה, וממילא הוא מושך על עצמו גבורות. אין זה עונש במובן הפשוט. זו התוצאה של הפעולה.

כך גם בחטא אדם הראשון. כל הקללות שבאו בעקבותיו הן תוצאה של הרכבת הטוב והרע. לכן החיטה יוצאת מעורבת במוץ ובתבן, וצריך לזרוע, לקצור, לדוש ולזרות עד שיוצא מוצר מוגמר, כמו שנאמר "בזעת אפך תאכל לחם" (בראשית ג, יט). מאחר שהטוב והרע התערבבו בדעת, הם התערבבו בכל הבריאה.

כשהשבון אינו נסגר

אדם עלול לומר: השתלטתי על הדעת, אני חושב חיובי, מרגיש חיובי ומדבר חיובי, הלב שלי מסודר ואני כולי בצד הימין, ובכל זאת ירדה עליי צרה. כאן אנחנו מכניסים את הקדוש ברוך הוא אל התמונה במלוא מובן המילה.

בספרות הקבלה זה נקרא תורת הגלגולים, שגילה האר"י הקדוש ושכתב תלמידו רבי חיים ויטאל בספר שער הגלגולים. כשאנחנו רואים דברים חריגים, שכביכול הגיעו אלינו בעקיפין ושלא דרך מערכת הספירות, שם נכנסת השגחה עליונה. כשהנשמה צריכה לתקן תיקון כללי שמחבר כמה וכמה גלגולים, מגיעים מפעם לפעם תיקונים שסוגרים מעגלים. גם דבר שנראה צרה, כשמחברים אותו אל התמונה השלמה, מתגלה כחלק מרקמה עליונה. בזה נעסוק בשיעור מיוחד.

מחשב פרטי מאת ה'

יוצא שהאדם בכוח מחשבתו הוא מפעל לייצור המציאות שסביבו. ואם מוח האדם הצליח לייצר תוכנות מחשב, חלליות ולוויינים שפרוסים בשמים, אם הביא אותנו לגורדי שחקים ולפסגת האוורסט של עולם החומר, הרי אותו כלי ענק, שבו שוכנת הנשמה, יכול לייצר דבר פשוט בהרבה: אהבה עצמית, שלוה, נחת רוח ושמחת חיים. כל

עיקר פעולתו של המוח הוא על ידי הנשמה, שהיא רוחנית לגמרי. לא ייתכן שדווקא את המעט הרוחני שכל אדם זקוק לו הוא אינו יודע לייצר.

אחד מגדולי בעלי המוסר אמר שאוי לו לאדם שאינו מכיר את חסרונותיו, ואוי ואבוי לו לאדם שאינו מכיר את מעלותיו, כי אין בידו אפילו את כלי העבודה. ואנחנו איננו מכירים את מרכז הכוח שלנו, את המוח, אף על פי שהוא יצר את כל מה שסביבנו. באותו כלי נפלא שבו עלה האדם לחלל, הוא יכול לרפא את ההרגשה שלו. משתלטים על הנשמה ומקרינים אל הלב, והתוצאה היא אושר. נוסחה פשוטה.

אפשר לקרוא במילה מחשבה את המילים מחשב ה'. הקדוש ברוך הוא נתן לכל אדם מחשב פרטי. שב איתו, תכנת אותו נכון, הזן בו נתונים נכונים. תחשוב נכון, תראה נכון ותדבר נכון, ותרגיש טוב. לצערנו הפקרנו את המחשב הזה. נתנו לכל מיני מידע שלילי לחדור לתוכו, אחרים הקלידו בו דברים שליליים, ומזה נבנתה המציאות שאנחנו חיים בה היום.

מה שאני מבקש שנצא איתו מן השיעור הראשון הוא ההבנה שיש בידינו עוצמה, ויש לנו מכשיר שבעשרת המפגשים האלה נלמד להשתמש בו נכון. מי שישתמש בו כראוי, יחשוב נכון, ידבר נכון, יראה נכון וישמע נכון, ירגיש עושר פנימי, שלווה ושמחת חיים שאין מילים לתאר.

סוף מעשה במחשבה תחלה

אנחנו אומרים בכל ליל שבת בפיוט לכה דודי: "סוף מעשה במחשבה תחלה". מי שרוצה לדעת איך יראה סוף המעשה, צריך לבדוק מה הייתה המחשבה בתחילתו. אם המחשבה בתחילה הייתה בעלת עוצמה, מסודרת ומונהגת נכון, גם המעשה, שהוא המבחן של התוצאה, ייצא שלם. שום דבר אינו מתחיל במעשים. הכל מתחיל במחשבה.

וכך אמר שלמה המלך: "טוב אחרית דבר מראשיתו" (קהלת ז, ח). אם אתה רואה באחרית הדבר טוב, דע שהטוב הזה היה כבר בראשיתו, בכוח החשיבה.

ועוד אמר: "בחכמה יבנה בית" (משלי כד, ג), ו"חכמות נשים בנתה ביתה" (משלי יד, א), ו"מה' אשה משכלת" (משלי יט, יד). האישה המשכילה היא אשת החיל, וההשכלה האמיתית היא לדעת לבנות בית נכון. די בטעות של

החדרת ראייה שלילית ופסימית של העולם אל הילדים כדי להזיק להם לכל החיים, והם בתורם מקרינים זאת אל ילדיהם. כך נעשינו קורבנות של קורבנות. וזו ההזדמנות שלנו לתקן.

קרוב אליך הדבר

ראיתי אנשים רבים שלמדו את הדרך הזאת ושינו את כל צורת חייהם. ואחרי שהבינו, אמרו לי בפשטות שהכל היה מונח לידם כל הזמן. זה מה שאמרה התורה: "לא בשמים הוא... ולא מעבר לים הוא... כי קרוב אליך הדבר מאד, בפיוך ובלבבך לעשתו" (דברים ל, יב, יד).

הדברים הגבוהים ביותר, העושר הנחשף, אותו משהו מיסטי שאנשים מחפשים במדיטציות, בטיסות למזרח ובסדנאות לאין ספור, קרובים אלינו מאוד. יש אנשים שיושבים שעות ארוכות במדיטציה, משוכלי ידיים ורגליים, וכל מה שהם מבקשים הוא מעט שלוה, הרגשה טובה ומעט השראה. מי שלמד את חכמת התורה והולך בהדרכת חכמת הקבלה, אצלו זה דבר טבעי. הוא קם עם זה בבוקר. אצלו אין מושג של לקום על צד שמאל, כי כל מהותו הפנימית נוטה לימין, להזרמת חסדים וחיוב אל תוך הדעת.

אנחנו נמצאים באחת התקופות המורכבות ביותר שעברו על המין האנושי. אנשים עומדים מול מציאות קשה בחינוך הנוער, ואינם מבינים כיצד כל ההשקעה הביאה לתוצאות כאלה. כל פעם בא פסיכולוג חדש עם גילוי חדש, מכניסים אותו לספרות ומלמדים אותו, ואחרי שנים מגלים שהייתה בו טעות. ובינתיים גדל דור שלם על אותה טעות.

לעומת זאת, כשאנחנו פונים אל ספרי הקבלה, אל האר"י שקיבל מפי אליהו הנביא ואל הזוהר הקדוש, אנחנו מקבלים אינפורמציה מן הבורא עצמו, שיצר את האדם ואת מוחו ואת כל העולם. אין כאן דבר שאדם גילה, ואולי יעבוד ואולי לא. כלשון הזוהר הקדוש: "אורייתא מחכמה נפקת" (זוהר ח"ב קכא, ב), התורה יצאה מן החכמה העליונה של אין סוף ברוך הוא. מי שעוסק בחכמה הזאת ולוקח ממנה הדרכה איך לחיות, אולי ייפול לפעמים, אבל יש בידו מפה בטוחה שתחזיר אותו אל הדרך.

זו הדרך שנלך בה יחד בעשרת המפגשים של הקורס.

יהי רצון שנזכה בעזרת ה' להשתמש נכון במחשב שנתן לנו הבורא, ולחזור צעד אחר צעד אל השלווה ואל האור של גן העדן.

המימד הנוסף · הרב יוסף ביטון שליט"א

050-590-1349 · ravbiton.com · מודעות עצמית על פי הקבלה, שיעור 1